

har Exempler meget nær for Die af al den Uretfærdighed, som derefter kunde begaaes mod Embedsmænd, som i en lang Række af Aar have været tilfidesatte, og paa hvem der, som det nylig er bemærket, vilde til evig Tid komme til at hvile et Fatum paa Grund af dette tidligere Uheld; men jeg frygter for, at jeg vilde skrække de Argumenter, der ere bleyne saa særdeles vel fremhævede af den forrige ærede Taler (David), og skal derfor indskrænke mig til at henholde mig til ham. Ogsaa i en anden Henseende staaer jeg ganske paa samme Standpunkt som han, nemlig deri, at jeg holder meest af min egen Scala, som findes paa den anden Afstemningsliste under Nr. 11; denne har imidlertid det Uheld at staae temmelig tidligt paa Afstemningslisten, og, da alle de, som holde mest af en af de senere, ville stemme imod den, har jeg jo rigtignok temmelig ringe Haab om at see den antagen; imidlertid, da jeg dog engang holder mest af den og troer, at den er den rigtigste, saa maa jeg dog anføre det, som jeg troer kan tale til Fordeel for den.

Enhver vil see, at noget af det meest Charakteristiske ved denne Scala er det, at der er 4 forskjellige Scalaer indbefattede i den efter Gagens Størrelse, og jeg troer rigtignok, at det er nødvendigt, naar man skal gaae retfærdigt tilbærks, at man tager Hensyn til Gagens Størrelse. Der er ogsaa foreslaaet andre Scalaer, som gjøre betsamme; men jeg har noget Særligt at indvende imod enhver især af dem. Jeg har saaledes at indvende mod den Scala, som staaer under Nr. 9 paa samme Afstemningsliste, at den er altsfor compliceret udtrykt; den er saaledes, at det er et heelt Studium at sætte sig ind i den, og man skal være en ikke daarlig Regnemester for at kunne indfinde, hvor stor en Pension man ifølge den er berettiget til. Jeg troer vistnok, at Enhver vil give mig Ret deri, at det er langt bedre, at det staaer med tydelige og simple Tal, saaledes at Enhver uden videre kan see, hvad han kan faae i Pension. Endvidere er der vistnok ogsaa taget noget Hensyn til Gagens Størrelse i den Scala, som nys er bleven anbefalet, og som er opført under Nr. 12 umiddelbart efter min Scala, men der er den store

Forffjel, at det kun er de høiere, jeg kunde næsten siige de høieste Gager, ved hvilke der begynder at see en Indskrænkning med Hensyn til Pensionens Størrelse, medens det derimod ved min har været Hensigten at forhøje denne noget for de meget lave Gager. Jeg troer nemlig, at det, som det især kommer an paa, naar vi skulle siike gamle og velkjente Embedsmænd, der afgaae, Livets Fornødenheder, er, at vi sørge for, at de særdeles slet afslagne Embedsmænd ikke komme til at lide Nød, som de let kunne komme til, naar de skulde have deres Pension efter en saadan Scala som den, der kunde være retfærdig og billig for de bedre afslagne Embedsmænd. Med Hensyn til Størrelsen af Satserne, da stemmer min Scala, eller om man vil, mine Scalaer, nærmere overeens med Udskæts, idet de ere noget lavere end Udvalgets. De ere deri afvigende fra Udskæts, at de ere noget gunstigere for de tidligere Tjenestear, og noget ugunstigere for de senere. Jeg troer imidlertid, at, naar man lægger Mærke til, at man i de tidligere Tjenestear har i Reglen en meget lav Gage, og i de senere Tjenestear, idetmindste hyppigt, er naaet op til en høj Gage, saa kan jeg gjerne betjene mig af stærke Udtryk og siige, at Pensionerne ere for de fleste Embedsmænd meget bedre i de første Tjenestear, og endeel mindre gode i de senere, og jeg troer, at dette er et ikke uvæsentligt Fortrin, fordi det virkelig var sat saa ugunstige Betingelser for de lavere Tjenestear i Udskæts Scala, at det var en uhyre stor Ulykke, naar man blev nødt til at tage sin Afked, forinden man var bleven gammel og graa i Embedet. I de første 5 Aar er Embedsmænd vistnok ogsaa stillet mindre gunstigt efter en Bestemmelse, der findes i den 3die Passus af mit Forslag, idet det hedder, at „for den Embedsmænd, hvis Tjenestetid er under 5 Aar, bliver $\frac{1}{5}$ af den hele Embedsindtægt, han har nydt, at lægge til Grund for Beregningen af hans Pension.“ Jeg troer imidlertid, at det ikke vil ansees for ubilligt, naar man ikke aldeles kan staae en Streg over de første 5 Aar med Hensyn til Pensioneringen, at man idetmindste tager meget ringe Hensyn til dem og saa meget mere til de følgende.